

Dosarul nr.2rac-12/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Gîrleanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Secrieru, A. Danilov, Iu. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.15 cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 10 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 30 iunie 2016, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuare SA „Termoelectrica”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 15 (în continuare CCL nr. 15) cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică pe perioada 01 iulie 2015 – 31 mai 2016 în sumă de 265 173,88 de lei, a dobânzii de întârziere pentru perioada 01 septembrie 2015 – 08 iunie 2016, în mărime de 19 714,11 lei, a sumei de 8575,81 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 15 din 01 martie 2009, încheiat între SA „Termoelectrica” și CCL nr. 15, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar, conform pct. 4.2 al contractului nominalizat, plata pentru energia termică furnizată, conform dispozițiilor de plată și a tarifelor stabilite.

Din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea bonurilor de plată pentru consumul de energie termică, pârâtul a acumulat o datorie în sumă de 265 173,88 de lei, pentru perioada de consum 01 iulie 2015 – 31 mai 2016, confirmată prin lista facturărilor și achitărilor, iar pentru întârzierea plăților, conform prevederilor art. 619 Cod civil, s-a calculat dobânda de întârziere în mărime de 19714,11 lei pentru perioada 01 septembrie 2016 – 08 iunie 2016.

A menționat că pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, a remis lunar în adresa CCL nr. 15, prin intermediul bonurilor de control la factură, reclamație/somație cu acordarea unui termen de 7 zile pentru achitarea datoriei la serviciul prestat, iar deoarece pârâtul nu a reacționat la somația expediată și nu a achitat plata pentru energia termică, a adresat acțiune în judecată.

Prin hotărârea din 24 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica” a fost admisă parțial, s-a încasat din contul CCL nr. 15 datoria la energia termică pentru perioada 01 iulie 2015 – 31 mai 2016 în sumă de 133 652,38 de lei, dobânda de întârziere pentru perioada 01 septembrie 2015 – 08 iunie 2016 în mărime de 19 714,11 lei, precum și taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 8575,81 de lei.

Prin decizia din 10 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către CCL nr. 15, casată hotărârea din 24 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, și emisă o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată a SA „Termoelectrica” împotriva CCL nr. 15 privind încasarea datoriei pentru perioada 01 iulie 2015 – 31 mai 2016 și a dobânzii de întârziere pentru perioada 01 septembrie 2015 – 31 mai 2016, a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul CCL nr. 15 taxa de stat aferentă apelului declarat în sumă de 6431 de lei.

În susținerea soluției date instanța de apel a concluzionat că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, argumentele reclamantului fiind combătute integral prin probele anexate la materialele cauzei, fapt ce a determinat casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

La 20 iulie 2018, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei din 10 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului recurenta a menționat că nu este de acord cu decizia din 10 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, o consideră ilegală, având la bază o examinare superficială și neobiectivă a circumstanțelor cauzei și interpretarea eronată a normelor de drept.

Totodată, instanța de apel a dat o calificare greșită raportului material litigios și a interpretat eronat normele legale aplicabile speței, calificând greșit conținutul obligațiilor de plată care reveneau pârâtului CCL nr.15. Astfel, instanța de apel a determinat incorect obiectul probațiunii, adică circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, care trebuie determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la temeiul pretențiilor și obiectiilor părților, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

A menționat că, instanța de apel nu a aplicat prevederile indicate ale Codului Fiscal, Codului civil și Legii contenciosului administrativ, dar și a neglijat practica judiciară constantă stabilită pe această categorie de litigii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 10 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 10 mai 2018 (f.d. 226, vol.I), însă lipsește confirmarea recepționării acesteia. Astfel, recursul

declarat de către SA „Termoelectrica” la 20 iulie 2018, se consideră depus în termen.

La 26 septembrie 2018, în adresa intimatului CCL nr. 15, a fost expediată copia recursului declarat de SA „Termoelectrica”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 12 octombrie 2018 CCL nr. 15 a depus referință la cererea de recurs înaintată de SA „Termoelectrica” prin care a solicitat respingerea integrală a recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica”, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi

putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța ierarhic inferioară și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45, sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a considera recursul declarat de SA „Termoelectrica” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh